

45. Se tiggeda Süddamega Kain un-
nustas sedda pea ärra; temma väfis kül
omma Wenna Abeliga jälle Södra-
Wisi; agga se sündis, kui nemmad üks-
ford Wäljal ollid, kus ükski mu neid ei
näinud, et Kain lippus omma Wenna
Abeli peäle ja tappis tedda ärra. Tem-
ma kül lotis, et ükski sedda ei piddand
teada sama; agga Jummal lastis om-
ma Häält kuulda ja ütles Kaini wasto:
Kus on so Wend Abel? Temma olli
julge kül sedda ärrasalgama, ja ütles: ei
ma tea: ollen minna omma Wenna
Hoida! Misuggusi Sann anri nüüd jo
patuses! Inimesesest se pühha Jumma-
lale, kes peälegi temma kurja Tööd teik
selgeste teadis.

46. Se peäle ütles Jummal: Mis
sa olled teinud? Sinno Wenna Berre
Heäl küssendab minno pole Ma peält.
Agga nüüd, ärranetud olled sinna siit
Ma

Ma peält, mis omma Süüd lahti tei-
nud, so Wenna Berd sinno Käest was-
towottes! Kui sa harrid Maad, siis ei
pea ta sulle omma Nammo mitte ennam
andma; ja hulkumas ja põggenemas
pead sa ollema!

47. Nüüd moistis Kain, kellega tem-
mal Teggemist olli, ja kui raske temma
Patto, si olleks Jummal ees; ta ütles:
Mo Üllekohhus on surem, kui et sedda
saaks andeks; ja wata, sa olled mind
tänna ärraaianud siit Maalt, ja pean
sinno Valle eest Warjule minnema, ja
Ma peäl hulkumas ja põggenemas olle-
ma; ja se sünnib, et mind ärratappab
iggaüks, kes mind leiab. Jummal olli
ni helde, kui ta temma suurt Süddame-
Kurwastust näggi, et ta temma Süüd
andeks andis, ja ütles: Iggaüks, kes
Kainit ärratappab, selle Kätte peab seita
se wõrra jälle maffetama. Ja peälegi
ööls